

kommunerne implementerer og udfører de overordnede beslutninger. Vi skal ikke i Folketinget sidde og tale om 18 personer eller 32 personer, men vi lægger nogle regler for, hvordan og hvorledes kommunerne skal fungere. Og det tror jeg kommunerne er allerbedst til.

Kl. 13:27

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste, der har bedt om en kort bemærkning, er fru Line Barfod.

Kl. 13:27

Line Barfod (EL):

Nu er det jo Folketinget, der har lavet reglerne, som forhindrer kommunerne i at agere, som kommunerne gerne vil, og som forhindrer, at kommunerne kan hjælpe de her mennesker helt konkret, så de har penge nok til at leve for. Det er jo, fordi Folketinget har lavet de her regler.

Jeg er fuldstændig enig med ordføreren i, at vi skal gøre alt, hvad vi overhovedet kan, for at unge mennesker kommer ud på arbejdsmarkedet, men vi skal have indrettet arbejdsmarkedet, så man kan være der, også hvis man har forskellige sygdomme eller andre problemer. Det er rigtig, rigtig vigtigt.

Derfor går forslaget jo heller ikke ud på, at de her unge skal have førtidspension. Forslaget går tværtimod ud på at hjælpe dem til om ikke at blive fuldstændig raske, så i hvert fald til at få ro i deres tilværelse og blive i stand til at leve med deres sygdom, så de også er i stand til at have et arbejde.

Derfor vil jeg bare høre ordføreren, om ikke han tror, at det er bedre i forhold til at få ro i tilværelsen og at kunne gøre noget ved sin sygdom, hvis man har ro omkring at betale sin husleje, og at man har råd til at købe mad.

Kl. 13:28

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 13:28

Knud Kristensen (KF):

Nu er det jo meget detaljerede spørgsmål, som fru Line Barfod stiller der. Det er jo klart, at det altid er godt at have et betalingsmiddel, hvis man går på indkøb. Det er altid det, man får den største gevinst ud af. Men når fru Line Barfod siger, at kommunerne ikke gør noget ved det, kunne jeg godt tænke mig at stille fru Line Barfod det spørgsmål, om fru Line Barfod var klar over, at jobcentre rent faktisk har muligheder for at lave nogle ekstra tiltag for netop at få den her gruppe i arbejde. Det var det, som jeg lige for-

klarede for et øjeblik siden, om matchgruppe 3, 4 og 5. Det er præcis nogle af de her personer, som man taler om. Så kommunerne og jobcentrene gør et fortrinligt stykke arbejde, og de har mulighederne for netop at gennemføre de initiativer, der skal til.

Kl. 13:29

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Line Barfod for anden og sidste gang.

Kl. 13:29

Line Barfod (EL):

Jeg sagde ikke et ord om, at kommunerne ikke gør noget. Det ved jeg ikke hvor ordføreren har fra. Kommunerne gør en stor indsats. Det, jeg sagde, var, at der er nogle ting, som kommunerne ikke må gøre; som ordføreren parti sammen med Venstre og Dansk Folkeparti har forbudt kommunerne at gøre. De må ikke gå ind i den situation, hvor de vurderer, at et ungt menneske er så præget af sin sygdom og står midt i så stort et kaos – og også hører det fra sundhedsvæsenet – at det ikke er muligt overhovedet at sætte ind i forhold til arbejdsmarkedet lige på det tidspunkt. Der er nødt til at gå noget tid, til vedkommende har fået det bedre. Der må kommunen ikke gå ind og hjælpe med f.eks. at betale huslejen og sørge for, at der er nogle flere penge hver måned til mad osv. Det er det, jeg spørger ordføreren om.

Jeg synes ikke, at det er særlig detaljeret, og jeg mener heller ikke, det kræver en stor sundhedsfaglig eller socialfaglig viden, bare helt almindelige menneskekundskab. Tror ordføreren ikke, at der er større sandsynlighed for, at man har ro i sit liv, og at man dermed har flere ressourcer til at få det bedre, hvis man ved, at man har råd til at betale huslejen hver måned, og hvis man ved, at man har penge til at købe mad for hele måneden?

Kl. 13:30

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:30

Knud Kristensen (KF):

Jeg kan ikke gå ind i detaljerne omkring det. Jeg kan blot sige – og det vil jeg fremhæve en gang mere – at kommunerne har den mulighed, jobcentre har den mulighed, at de netop kan anvise de unge mennesker her et job. Og når man har et job, har man også muligheder for at sikre netop de ting, som fru Line Barfod spørger om. Så det vil jeg henholde mig til.